

drevesc videl sem v vrtih omenjenega društva. Ravno s sadjem še si kmet dan danes najbolj opomore, torej je nad vse koristno tako društvo, saj se slov. kmet zna ravnati, če nima divjakov ali pa vcepljenih drevesc. Pri sv. Jurju na južni železnici dobiš prav po ceni dobra drevesca.

Človek se marsikaj uči in pri vsaki priliki se spet lahko kaj novega priuči. Precej dolgo sem ribal šolske klopi, marsikatero učeno in neumno besedo sem v šolah slišal, a ko sem vse dovršil, nekaj latinski — nemščino seveda, ker nam vlada niti slovenskih šol ne da — bilo je vse, kar sem znal, in sedaj bi moral s tem živeti. Sedaj že več znam, naučil me je, namreč dr. Ipavec cepiti, in sicer okulirati. Ker dan danes že vsaka šola skorej svoj šolski vrt ima, gotovo vsi č. bralci razumejo ime okulirati, in daj Bog, da zna tudi kmalu vsak kmet okulirati (cepiti na oko). „Ipavčev doktor so učeni gospod, oni so rekli, da je ta način cepiti najboljši“, dokazoval sem nekemu kmetu. K slovesu tega nauka podelil mi je g. doktor „Kmetijsko berilo“, katero je lansko leto kmetom v poduk izšlo. V prijazen in hvaležen spominek mi bo na vesele urice, katere sem preživel v blagi Ipavčevi obitelji. Bog živi!

Omenim naj še tudi, da so ravno takrat olupšali farno cerkev, in vsa čast č. g. župniku, olupšali so jo prav mično. —

II.

Dasiravno železni konj hitro beži, potrebovali smo vendar delj časa, da nas je pripeljal v belo Ljubljano. „Gršega ptiča ni, kakor je vrana, lepšega mesta ni, kakor je Ljubljana“ pravi Dolenjec, in prav ima, kajti na Kranjskem je Ljubljana najlepše mesto. Le prav kratko časa mudil sem se v glavnem slovenskem mestu, torej si tudi ne upam začeti popisovati tega za Slovence imenitnega mesta. Ogleдал sem si nekoliko imenitnosti Ljubljanske, obiskal slovenske zavode. Med drugimi obiskal pa sem tudi moža, katerega po imenu gotovo mnogi in mnogi č. bralcev Gospodarjevih pozna, ta mož je g. Ivan Tomšič, urednik izvrstnega lista „Vrtec“. Le prašajte slovensko mladino, gotovo Vam zna kaj povedati iz „Vrtca“. Le škoda, da ima tako malo naročnikov, kajti list je za slovensko nam mladež namenjen in zraven prinaša tu in tam prav katoliške reči, da ga smemo vsacemu otroku v roke dati. Bi ne bilo bolje, če bi mesto katerega nemškega lista, bili naročeni Slovenci na „Vrtec“, iz drugih listov redkokedaj najdemo kaj za nas, a v „Vrtci“ nahajamo jako krasne spise za velike in male. Pa saj ima „Vrtec“ tudi izvrstne sodelovatelje, naj le omenim nekatere: Tu so urednik sam, ki je mej Slovenci že dovolj znan po svojih jedrnatih spisih za mladino, V „Vrtci“ nahajamo

spise učenega profesorja in narodnjaka Fr. Hubada, med drugimi sodeluje tudi mlad duhovnik ljubljanske škofije imenom Krek. Prejšnja leta donášal je „Vrtec“ tudi prijetne spise č. g. Skuhala, sedanjega dekana v Ljutomeru. Urednik Tomšič je jako tožil, da je ta č. g. nehal „Vrtec“ podpirati s svojo spretno roko. V „Vrtec“ pišejo mnogi in mnogi učitelji, in tudi drugi iz raznih stanov. Bodi mi torej dovoljeno, da tukaj „Vrtec“, list za slovensko našo mladino, prav živo priporočim. Na zdar! (Dalje prih.)

Smešnica 46. Kmeta Kraljič in Močnik sta si prišla v naskrižje in v tem očita Močnik sosedu, „da bi ne bilo v celi njegovi hiši poštene duše“. „Oj“, odvrne mu na to Kraljič, „oj škoda, da sva se oba tako motila, kajti jaz sem vas doslej imel vse za pošteno rodbino“.

Razne stvari.

(Odlikovanje.) C. kr. glavar v Mariboru, V. baron Hein, dobil je čast c. kr. namestniškega svetovalca.

(Volitve.) Po Mariboru začenja se že neko posebno gibanje in to vsled novih volitev v mestni zastop. Kolikor čutimo, ne bode veliko spremembe, kajti doslenji župan, gosp. A. Nagy, je oseba, zoper katero ne more lahko kdo kaj reči in vsled tega nima druga stranka veliko upanja, da spravi svoje može v mestno zastopništvo.

(Srečno mesto.) Ako pojde po računu, kakor ga je sestavil doslenji mestni zastop v Mariboru, bode prihodnje leto 254.537 fl. stroškov, dohodkov bode pa 355.478 fl., ostane še toraj v blagajnici 941 fl. Tak proračun je vreden, da si ga človek dobro pogleda, ne bode iz lehka kje tako — srečen.

(Nova pošta.) V Novi cerkvi nižje Ptuja začne se jutri, to je: dne 16. novembra nova pošta. V tednu dobi po štirikrat iz Ptuja, kar se prinese na pošto in odnese se tedaj tudi enako po štirikrat v tednu iz Ptuja v Novo cerkev. Pri tej pošti je ob enem tudi nabiralnica c. kr. poštnih hranilnice.

(Veselje.) Na Dunaji stanuje neka Bara Polzer. Stara je 70 let in ima sina, ki je bil že 17 let z doma. Bil je v Ameriki, te dni pa se je vrnil in je k malu hitel k materi. Ko ga ta zagleda, oblije jo po celem truplu čut veselja, a spregovorila ni besede in je še doslej nema.

(Slab lov.) Kakor je znano, imel je srbski kralj Milan pri Gleichenbergu lov v najemu in je torej vsako jesen nekaj časa bival v Gleichenbergu. Letos pa se je naveličal tega lova ter ga je odpovedal. Pravi se, da je premalo divjačine.

(Kat. pol. društvo v Konjicah.) Dne 2. grudna t. l. toraj na prvo adventno nedeljo ob $\frac{1}{2}$ 3. uri popoldne priredi v proslavo 40-letnega vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. tamošnje kat. pol. društvo v spodnji sobi kaplanije zborovanje s sledečim vspreedom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo in denarničarjevo. 3. Volitev odbora. 4. Govor o slavnem in blagonosnem vladarstvu našega presvetlega cesarja. 5. Poljubni nasveti.

(Razpis.) Mesto c. kr. okr. sodnika v Šmarji je razpisano. Enako mesto v Ormoži pa se ni bilo razpisalo. Čemu je neki taka razlika dobra?

(Slovstvo.) Pri Rud. Milicu v Ljubljani izšla je knjižica „Zlati orehi“. Knjižica ima podobe in stane zvezek — 35 kr. in 5 kr. pošte.

(Koroške bukvice.) G. Fil. Haderlap, urednik „Mira“, izdal je 9. 10. in 11. snopič svojih „Koroških bukvic“ in je v njih marsikako zrno. Snopič se dobi po 10 kr.

(„Marija Zvezda.“) Tako je ime samostana v Banjaluki, v katerem biva 114 trapistov. Izmed njih je 6 Štajarcev, 7 Kranjcev in 1 Korošec.

(Za slovensko šolo) storite potrebne korake občina Jurklošter v Laškem okraju, ki je vsolana v šolo v Jurkloštru in St. Lenartu, ter je dotične vloge odposlala vže na deželni šolski svet, oziroma naučno ministerstvo. Slava!

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so dalje darovali: Veleč. g. prelat Fr. Kosar 3 fl., gospodičina T. Pöschl merco fižola, č. g. Frangeš, kapl. pri sv. Jurju na Ščavnici 2 fl., mesar g. Wurzer 10 kil pljuč in blekov, Nemčevi v Stanetincih 2 žaklja krompirja in repe, Bratušekovi žakelj krompirja, Korošcevi v Radincih 2 žaklja krompirja in repe. Kupon 2 fl. 10 kr., mil. g. kanonik Ogradi 5 fl., vlč. gosp. prof. dr. J. Muršič v Gradci 5 fl. Bog plati!

(Državni dolg.) Od leta 1858 je narasel drž. dolg od 1000 milj. gld. na 2500 milj. Stroškov je bilo do tistega leta 380 milj. na leto, sedaj pa jih je 988 milj.

(Uzmiči.) Okoli Ormoža se sliši že skoro vsako jutro, da so kje pri kom pokradli ali da so v kako klet vlomili. Kdo pa so dolgoprstneži, to še doslej ni znano.

(Tatvina.) V noči od 9. do 10. nov. so ukradli na Ptuji 16 pitanih, zaklanih gosi. Brž ko ne so jih tatje sami pojedli.

(Goljufija.) Te dni je gosposka v Mariboru pregledovala pri naših mesarjih tehtnice in našla je pri nekaterih, da so imeli goljufive tehtnice. Se ve, da so jim jih odvzeli in mesarje čaka še zaslužena kazen.

(Družbi vednega češčenja) so podarile naslednje župnije: Sv. Jurij na Ščavnici 11 fl. 10 kr., Brežice 12 fl. 74 kr., Braslovče

15 fl. 95 kr., Žusem 5 fl., Podsreda 21 fl. 30 kr., Studenice 11 fl., sv. Križ pri Ljutomeru 17 fl., sv. Peter pri Radgoni 26 fl., sv. Lenart pri Laškem 5 fl. 60 kr., Koprivnica 3 fl., Kozje 4 fl., Vurberk 2 fl., sv. Peter pod sv. gorami 10 fl.

Loterijske številke:

V Gradci 10. nov. 1888:	63, 23, 22, 25, 53
Na Dunaji	9, 62, 13, 27, 38

Prodaja trgovskega posestva in blaga.

Vsled sklepa odbora upnikov v konkurznej masi Franceta Dobovišek-a prodaje se potom pismenih ponudb:

1. Posestvo zemljiško-knjižni vložek 45, dačne občine Rečica (Rietz), popred kupljeno za 7000 gld., obstoječe iz enonadstropne, trdno zidane, v vseh prostorih za trgovino — trgovalo se je v istej vže nad 30 let — pripravna, blizo cerkve na dobro obiskovanih in pristopnih prostorih v trgu Rečica stoječe hiše in vrta.

2. Zemljišče zemljiško-knjižni vložek 47, dačne občine Rečica, katerega sicer spada le polovica med konkurzni imetek, toda v sporazumljenji s sosesestnico gospo Barbaro Dobovišek prepusti in prodaja se v korist upnikov tudi druga polovica, tedaj celo posestvo. Zadnje posestvo, nekdanj kupljeno za svoto 8506 gld. obstoji iz dveh poslopij, v enem nastanjena je pošta, drugo rabilo se je prejšnje čase za pekarijo, in potrebnih gospodarskih poslopij, in obsega dva oralna 1166 □° travnikov, 7 oralov 270 □° njiv, 7 oralov 76 □° gojzda, je skoraj z okroženo (skupaj zloženo) ter se dotika prvoimenovanega posestva.

3. Vse štacunsko, lahko spečljivo v okroglem na 3800 gld. cenjeno blago in štacunska oprava itd.

Posestvi ne oddasta se drugače, kot za svote zadostujoče v poplačilo vseh vknjiženih upnikov, tedaj vsako za 7000 gld. ali skupaj za 14.000 gld., trgovinsko blago in oprava pa ne pod cenilno vrednostjo in sicer vsako posamezno ali pa vse skupno.

Trgovsko blago moralo bi se v 3 mesečnih obrokih poplačati, z vknjiženimi upniki mogoče je po sporazumljenji, da tisti večinoma gledé njihovih tirjatev čakajo.

Kupoželjni se tedaj vabijo, njihove pismene ponudbe poslati konkurznomasnemu oskrbniku gosp. Josipu Hren, trgovcu v Gornjemgrapu najdalje do 15. decembra 1888, ter se pri zadnjemu tudi lahko pozvedó natančneji pogoji, ter lahko pregledata zemljiško-knjižna izpiska.

Gornjigrad, dne 31. oktobra 1888.

Josip Hren.